

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebuena

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRINCIPAL
DIPLOMA
CARRER DE FORTUNY, NUM. 2 TERS
TELÉFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2.294

ANY IX.-NUM. 2.645 BARCELONA, DIMARS 4 DE JUNY DE 1912 UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Don Joan Rodés y Baldrich

Mori el dia 21 de maig últim
havent rebut els auxilis espirituals
(E. P. D.)

Sos germans Joaquina, Maria, Ernest, Felip y Angel, germans polítics don Victor Hospital, don Joan Bta. Montobbio, donya Dolors Cucunyo y donya Gertrudis Píera, nevots, cosins, demés parents y la casa **Pérez, Martín y C.**, de Madrid, recorden a sos amics y coneguts tan sensible perduda y els preguen el tinguin present en lllurs oracions y se serveixin assistir als funerals que, en sufragi de la seva ànima, se celebraran demà, dimecres, dia 5 del corrent, a les deu, a l'iglesia de la Casa Provincial de Caritat, per lo qual els quedaran sumament agraïts.

Les misses després de l'ofici y desseguida la del perdé. — Per respecte a la santitat del temple el difel se dona per despidit

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

Valor històric y poètic de la guerra dels Segadors

II Els testimonis.—La crítica

Com a valor actual, aquella guerra viu entre nosaltres per la força d'immortalitat de dos testimonis històrics: el llibre de Melo y la llegenda patriòtica que els catalans han fet de la revolució de 1640, fins al punt de convertir un dia en himne nacional el conegut romànc dels Segadors, ont se narra el Corpus de Sang.

Ens manca, doncs, fins avui, una exacta versió d'aquell esdeveniment: lo que en diem la seva història pròpiament dita, la realitat pura y fidel dels fets. El llibre de Melo, en canvi, és una valiosa història política, tant més interessant, per haver-la escrita el ciutadà d'una nació que llavors escometia la mateixa empresa de llibertat. Se diu que hi ha aquí un gran defecte, un veritable cas de parcialisme; però tota història política suposa un determinat punt de vista de l'historiador. El punt de vista de Melo és català, o, si volen, portuguès; com el punt de vista del senyor Pujol y Camps, en el seu discurs acadèmic, és espanyol. Melo té una inferioritat en quant a l'historia com a narració de fets; té, en canvi, una superioritat en quant a l'historia com a ideja; perquè hi ha en el seu llibre un cert viure de transfiguració de l'element català com a moment trágic, com a valor poètic. És doncs, una història poètica, admes d'una història política.

Resta per fer, en tot cas, una síntesi històrica ont se tingui en compte la rectificació cronològica dels errors de Melo y els dos moments successius que podem senyalar en la revolució: la contraposició entre exercit y fe, abans de la topada entre tirania y llibertat; no oblidant ademés el valor d'aquella revolució com a tradició viva, com agent impulsor en la psicologia de la Catalunya d'avui. Així, però, penetrem des d'aquesta història local y particular, deurem estudiar successivament:

I.—El fet, en els documents y en les versions no rectificades.

II.—Son valor polític; en els manifestes de abducció parls, singularment en el «Proclama-ció Català dels catalans, y en l'«Aristocràcia dels catalans»; y en fi, en els judicis de Melo, principalment en els discursos que posen en boca dels seus personatges, a la manera clàssica.

III.—Son valor literari; sobre tot en la cançó popular dels Segadors, com a bandera o foc sagrat de catalanisme.

IV.—La síntesi cronològica de tots aquests valors, mostrant el conflicte trágic de dues forces més que de dos pobles: les dues forces religioses y cortisanas o militars; quasi direm de dues castes, la sacerdotal unida al poble, y la guerrera unida al rei.

Hi ha, en el text clàssic català, un tema singularment representatiu, ont les mateixes extorsions causades per les tropes del rei produeixen una mena d'alsament municipal ofert com a salutable exemple de justícia: en «El Alente de Zalamea». Però en aquest tema hi ha encara un eco de l'aliança entre reis y municipis contra senyors, aliança d'ont va sorgir reforçat y triomfant el poder reial. Els reis preguen amb l'ingratitude de Níllar aquesta aliança dels Consells; però l'aliança seguí essent, en la seva petita monarquia local, una ombra del Rei, del Rei-Déu, del Rei «cúbic», present sempre, en esperit, darrera cada representació autòcràtica. Lo que hi ha és que la potència dels monarques, ja consolidada llur victòria, va créixer, com a garantia, una nova força: la dels exercits permanents; y la rivalitat entre'ls dos apols de la monarquia, consells y tropes, s'encarnava meravellósment en la lluita del Pere Crespo amb don Lope de Figueroa, a través les dues dramatitzacions don Lope de Vega y Calderón de la Barca. La Catalunya de 1640 mostra, a la seva

Perquè aquell moviment, en els seus orígens, no pot ésser més clarament ruralista. És natural que així fos, ja que les «vies» en les que patien els atropells infligits per les ocupacions devastadores. En canvi, Girona, ciutat, va resistir fortament el conatg de la rebel·lió; y Barcelona, sola va esser armada, armada per una positiva invasió de pagessos, aquells famosos «Segadors», gent forastera, com els anomenaven tots els documents de l'època y com diu encara la célebre cançó.

Hi ha doncs, un cert «evencanisme», un cert «chouanisme», diuen, en l'origen de la rebel·lió. L'exemple històric més anàleg que recordo, en aquest imposit del sentit bé a les classes elevades per les classes plebeies és aquella demagogia sanguinària dels «zelotes» jueus qui forçaren a la guerra sense quarter els saducs aristocràtics, davant la formidable investida dels exercits romans. Per lo demés, en tot moviment armat, sempre hi ha feccia y brutal de les multituds decidides les solucions categòriques, ja en el sentit de revolució, ja en el sentit de reacció. Els seus «culots», eren una mena de venduts de la Revolució.

En els seus orígens, doncs, el moviment de 1640 mostra el mateix esperit que la d'antany, sempre a venir, els homes del Bru y els homes de les «vies». Era un moviment de pagessos contra soldats; y, sola els motius legítims de la revolta contra els atropells d'aquelles tropes, hi havia la contraposició entre els exercits a sou dels grans, al servei de les castes inferiors, o cortisanas y els homes de les castes inferiors, oblidats en l'establiment de les ruralitats. Com a transmissió literària d'aquesta mitologia, és un bon exemple en els temps moderns, la «Donna Perfecta» d'en Galdós. El sò dels clars de guerra, en l'escena final, porta un esperit català a les pàgines, encara que sia inconscient aquella missió.

La costa rural espanyola era y continúa essent la gelosa defensora de l'antiga fidelitat religiosa; y els exercits de 1640, com els de Napoleó, com els dels constitucionals, venien amaraes de sacrilegis.

De Verballat, l'hèroe de la guerra dels remences, an els Segadors del Corpus de Sang, hi ha, per això, una altra gradació històrica. Verballat, en ajuda del rei, col·laborava en la revolució general del Renaixement. Però els pagessos catalans de la revolució contra el rei de Felip IV, no tenen, com a valor històric, cap transcendència, ni s'entronquen en cap moviment universal d'avans.

Per una bona crítica d'aquella revolució, cal distingir dos moments successius: Primer, l'alsament de les pàgines, la concepció dels pagessos sobre Barcelona, per provocar la rebel·lió donant-li caràcter polític; la forma clàssica d'aquest primer moment és el famós Corpus de Sang. Segon: la Revolució catalana, caracteritzada pel creixement de obediència al rei d'Espanya y la proclamació del rei de França com a comte de Barcelona. Del primer moment podríem dir-ne «dona»; del segon, «nacional». Y és segur que els homes qui decidiren el primer, abans un crit contra els governs, contra els ministres de Felip IV no sospiraven que aquell alsament polític havia de convertir-se ben aviat en alsament nacional separatista. Així, anàlogament, ja remarcava Schiller en la seva Història de la Revolució y Guerra dels Països Baixos, que'l primer dam d'aquelles terres va llansar-se contra el govern y els ministres de Felip II, y no contra l'autoritat reial.

GABRIEL ALONSO

Justicia monàrquica

El suplicatori den Corominas

Ja saben els nostres lectors que'l Congrés en la seva sessió del dissabte passat, acordà concedir autorització per processar al nostre il·lustre amic don Pere Corominas. Tant grossa fou l'enormitat, que nombrosos diputats de la majoria van votar en contra del dictamen de la comissió de suplicatori.

Aquest és d'en Corominas es prou per que'ls homes de recta consciència apreçin la absència de tot criteri de justícia en aquesta pressa d'en Canalejas y dels mauristes per processar diputats. Y com que, quan se té un

la sola exposició dels fets és més eficaç que les protestes y les explosions d'indignació, anem a dir en poques paraules lo que ha motivat el suplicatori de processament.

Quan es produí l'esclat d'aquella mena que se suposava violada en un convent de monges de Cerdà, EL POBLE CATALA publicà una informació seria y breu, fonamentada precisament en el dictamen dels mitges forenses y en els informes oficials. No veyem realitzar en les nostres planes cap campanya d'injúries ni de violències. Relatorem els fets, els comentarem sobriament, y prou.

Doncs per aquella informació les monges de Cerdà van queixar-se contra'l director del nostre diari, que aleshores era don Pere Corominas. Les monges exigí en una retractació en la qual nosaltres fessim constar que elles eren tant bones y tant santes. El senyor Corominas, s'hi negà, per esser l'exigència infundada; y sostingué que lo únic que EL POBLE CATALA podia fer y havia de fer, es fer constar que, segons resultava oficialment del pocs judicial, no hi havia hagut la violació denunciada primerament pels forenses.

Les monges de Cerdà acabaren per convençers de que en Corominas estava en terreny ferm, y acceptaren la solució per ell proposada. Y el mateix senyor Corominas escrigué el solt que en el sentit indicat havia de publicar el nostre diari. Així succeí fa uns deu o dotze dies.

Y heus aquí que, en tal estat la qüestió, quan ja's podia donar per resolta, ve'l Congrés y concedeix el suplicatori. És evident que el «delict» nostre no revesteix cap importància, ni cap gravetat, sobre tot tenint en compte que's tracta d'una informació y encara fonamentada en informes oficials. Admetent aquest precedent, tots els acusats que després veuen proclamada pels tribunals la seva innocència tindran dret a queixar-se contra'l períodes que hagin fet informació dels fets de que sol's acusa. Y se'ra un delict això de fer períodes en aquest país.

Tal es el cas d'en Pere Corominas. Per tal motiu els diputats monàrquics y els ministres neusals de greus immoralitats han concedit autorització per processar a un representant del poble.

Y el diari «La Epoca», cínic, venjatiu, innoble, encara troba que's en fa poc y afirma que en Canalejas deix impunes els «crims» que cometen els diputats!

Quan un règim arriba an aquests extrems d'indignitat, quan se glorifica als ministres y als funcionaris prevaricadors y se processa als homes honrats, no queda altre remei que'l d'un dallabais sanjador.

Canalejas, qui constantment ha entrebancat la coesió y l'empenta social del poble.

Ell es el pare de l'anterior Ajuntament lerrouxista de Barcelona, amb el qual s'ha donat a les dretes una força considerable. Els regions lerrouxistes han compromès la ciutat amb lo de l'aigua, lo de la cale, lo dels tramvies, lo d'Escoradors, lo de la llum, etc. Han fet abortar totes les iniciatives democràtiques. Han procurat el fracàs y la deshonra dels ideals populars. Han proposat un escandàlous augment de les tarifes de consums, actuant sempre contra'l municipalisme.

An això s'ha degut l'antagonisme dels nostres homes amb els homes del lerrouxisme. Cap aliança ha sigut possible entre les dues forces republicanes de la nostra ciutat, per notories culpes den Lerroux y's seus satèl·lits y coristes. Perquè en Lerroux ha estat sempre en combinació íntima amb els seus regidors, contra la bona administració municipal y contra l'ideal y l'honor d'una forta democràcia.

Està en la consciència ciutadana la convicció a tenor de la qual en Lerroux y's seus treballen, de fet, contra la República, y actuen, de fet, com a revolució-fantasma al servei den Canalejas. Y per això no ha lograt ni lograrà'l capdill radical convèncer a ningú quan parli de la seva devoció a la causa popular, quan proclami'l contingut de la seva vida moral.

ECOS

EN JORI es un home de mala sort. Reverta an en Pous y d'Alemanya li responen traduint y publicant la novela den Pous «Per la Vida». Ara ha volgut reventar a l'iglesia y de París ens ve la nova de que «Comedia», en el seu suplement il·lustrat, que es una de les publicacions més notables de teatre, editarà pròximament la traducció de «Les garces». Se veu que en Jori es una mena de emascotat. N'hi ha prou que tracti de reventar un home però que immediatament sorgeix en una forma o altra la seva glorificació. Així com els compradors de dé-cims procuren passar-lo per l'esquena d'un gegerut, aviat els artistes y literats catalans cercaran adeleradament una reventada den Jori, per la immediata compensació que ha de veindre.

UN ALTRE HOME de sort, però no a la manera den Jori, que la dona tota an els altres. Aquest se la guarda per ell.

Segons veus volents asseguren, l'«Excel·lent» senyor don Manuel Portela y Valladares està a punt d'esser nomenat embaixador a Lisboa.

La Mancomunitat

Les Diputacions catalanes se dirigeixen als parlamentaris de Catalunya exposant llur parer sobre'l projecte del govern.

Heus aquí la comunicació que han endre-sat els presidents de les quatre Diputacions catalanes als representants a Cortis per Catalunya.

«Senyors Diputats y Senadors per Catalunya:

Complint l'honorós encàrreg que al separar-se varen fer nos les Delegacions de totes les Diputacions catalanes, ens hem reunit per examinar el projecte de llei sobre mancomunitats, fórmula general que'l Govern va comprometre a presentar al rebre de les nostres mans les Bases de Mancomunitat Catalana, a fi de poder autorisar tant aquesta com totes les altres que en diferents regions d'Espanya poden concertarse.

No's portarà pas a nosaltres, ni es obra típicament recomanable posarse a reformar el projecte del Govern destruint el quadro, l'estructura, les línies generals, dintre de les quals el pensament ministerial se defineix y concreta. Però respectant l'estructura, l'ossament d'aquest projecte, de-viem nosaltres estudiar les modificacions indispensables per a que dintre dels límits que aquest projecte assigna a les mancomunitats, pugui aixecarse la Mancomunitat Catalana tal com les Diputacions de Catalunya, per unanimitat tenen acordada.

Fruct d'aquesta tasca son les esmenes que us presentem, que us demanem feu vostres com vostre varen fer el projecte qual vitalitat íntegra se proposen, treballant per incorporar-se a l'obra del Govern amb gestions oficioses, quan aquestes procedissin, amb debats en el si del Parlament, quan aquels trets convinguin.

La primera consisteix en aixamplar la competència de les Mancomunitats, augmentant el nombre de funcions de l'Administració central delegables. Importatíssimes son, correntment les que en ordre a obres públiques de tota mena en el projecte del Govern se consignen, però nosaltres devem insistir en reclamar la seva ampliació. Les Diputacions catalanes, per unanimitat, volem demanar que entre aquestes funcions delegables s'hi posi:

a) més de les que ja'l projecte accepta, les següents: Repoblació y reglamentació de l'exploració de boscos amb dret de expropiar les zones forestals protectores; y colonització de terres incultes de l'Estat per mitj de concessions temporals o a perpetuïtat; la formació del cadastre; la conservació y restauració dels monuments nacionals; la construcció d'edificis escolars; l'instal·lació dels doctorats; y la preparació de les reformes de les legislacions civils especials.

Després de les funcions, venen en importància els medis econòmics per a exercicis. L'article octau del projecte representa en aquest punt un esforç digne d'aplaudiment per a donar a la Mancomunitat d'una veritable hisenda, però en un dels extrems, el relatiu a les compensacions econòmiques en consideració als serveis delegats, entenem que a més d'establir el principi de les compensacions, es de gran conveniència consignar distintament les dues formes concretes de fer aquesta compensació continuada en el projecte de les Diputacions catalanes. Adició que no contradíu sinó al contrari, completa y desenvolupa el sistema econòmic del projecte del Govern, y lliga perfectament amb el seu esperit y la seva orientació.

L'article quart del projecte demana una aclaració quan menys. La Junta de tres delegats per província, de que parla, sembla que ve a ésser una mena d'assemblea constituint per a determinar l'organització de la Mancomunitat, constituïda en principi, o més enllà, segons sigui el procediment regulat en els articles anteriors. Però la redacció no es prou precisa, y podríem entendre que aquesta Junta fos la corporació encarregada de regir la mancomunitat; y així sí que seria absolutament incompatible amb l'espírit en prò d'una assemblea de tots els diputats provincials expressada per les Diputacions que tenim l'honor de presidir.

Però la tara fonamental del projecte, que li treu tota eficaçia pràctica, és l'exigència de una altra llei, d'una llei especial per constituir cada una de les mancomunitats que's

SCHWANDER CUSSO SFHA PIANO PLAYER

FABRICACIÓ ARTÍSTICA
Autopianistes model 1/6 a 65 notes. — Model 2/4 a 88 notes y a 65/88 amb dues flautes. — El model 2/4 a 88 notes, POT ACCIONARSE PER MOTOR ELÈCTRIC, col·locat dintre del piano y independent de les manxes de pedal. — SALA DE CONCERTS, Canuda, 31; EXPOSICIÓ Y VENDA, Ramelleres, 19, y FÀBRICA, carrers Indústria, Independència, Coello y Catalunya.

Bàsculas-Caixes Pibernat

per a Cabals
Avinyó, 8-10

ESPECTACLES

Teatre Circo Barcelonès

GRAN CINEMATOGRAF
Avui sessions completes de quatre a set tardes
i novet dotze nit

PREUS ECONOMICOS

20 PELICULES, 20

«Astucia de Max», «Revista Paté 167», «10,000
dòllars», «El maridatge de S. Esteban», «Cuando
el imperio del terror», «Milord L'Arsouville»,
«Tontolini guardabosque», últim dia, represa
de la gran pel·lícula Nordisk «Frente la serpiente»,
«Sorpresa del divorcio», «Amor de apaches»,
«La mujer del falso», rialles, a ritme al Tivoli.
Dimarts, 5, estrena de sensació: La opereta
en tres actes, «Los Niños de Ecia» de Los Bandidos de Sierra
Morena.

Teatre Tivoli

Avui, dimars
tardes, no hi
haurà funció per donar lloc al ensaig de «Maria
Thompson». Nit, a les nou.—Butaques, 2 pe-
setes. Entrada 50 cènt. Programa monstre el
millor de Barcelona.—Primer: (dos actes) «Can-
to de Primavera», Brillantíssima desfilada can-
tant el precís himne dels estudiants.—Segon:
«Abierta toda la noche». Tercer: Exit de riu,
«El Cuarteto Falso», rialles, a ritme al Tivoli.
Dimarts, 5, estrena de sensació: La opereta
en tres actes, «Los Niños de Ecia» de Los Bandidos de Sierra
Morena.

Maria Thompson

arreglo del aplaudit autor Fiacro Irayox, que
ha vingut expressament de Madrid per dirigir
els darrers ensaigs i assistir a l'estrena.

TEATRE NOUVEAUX

— Temporada d'istiu.—
Compania dramàtica.

MARIA GUERRERO

FERNANDO DIAZ DE MENDOZA

Avui dimars: nit a un quart de deu.

Primer: El pas de comedia «Mañana de sol».

Segon: El drama de gran exit en tres actes
dels Germans Quintero.

MALVALOCA

Demà dimarts Segon dia de MODA: «Donia
Maria la Brava»,—Dijous tardes i nit escullides
funcions. Se despatxa a comptaduria.

TEATRE COMIC

— Gran compania dirigida per
Ricard Guell i Jaltà Vivas, de la que for-
men part la genial Pilar Martí, Angelina Villar
i Pep Viñals.—Avui, dimars 4 Juny. Herms
programa per la funció que comensarà a tres
quarts de deu en punt en Secció Especial a
preus inusuals donada la qualitat del espec-
tacle. Primer: La hermosa opereta en tres actes
SOLDADITOS DE PLOMO, grandis exit.
Segon: El nou sainet líric ABIERTA TODA LA
NOCHE amb la hermosa cançó de la morenana
i ball sensacional per Pilar Martí. Triomf in-
dubitable exit. Demà, LA PRINCESA DE LOS
DOLLARS.—Se despatxa a comptaduria.

LA RABASSADA

MUSIC-HALL
Tots els dies, selecta funció de 10 a 12
nit, per distingides artistes.

HOTEL-RESTAURANT

obert dia i nit. Gabinet particulars. Cuina
de primera. Servei a la carta i coberts
desde cinc pessetes. Telèfon número 7.648.

Concerts

en el Saló Menador del Restaurant de 1 a
3 tardes i de set a nou nit, per una orques-
tra de professors dirigits pel mestre Pérez
Cabrera.

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling,
Alloys, Cake-Walk, Casa Encantada, Palau
de cristall, Palau de la rialla, Pasciga, etc.

Tràvia directe desde la Plassa de Cata-
lunya a La Rabassada.

FRONTÓ COMTAL

Avui a les deu de la nit «Gran partit»:
ROJOS: Sarasa i Bleda.

BLAUS: Anacabe y Otegui.

Preu 125 pessetes.

Saturno Parc

Centre de recreus i atraccions. Obert y
amenisat per la banda del Regiment d'Al-
cantara, tots els dies tardes i nit i festius
pel dematí de 10 a 1.

Entrada de passeig, 10 cènt.

Turó Park

Inauguració dissabte pròxim

Palau de la Música Catalana

AVUI DIMARS a dos quarts de deu del
vespre CONCERT.

Joan Manen

orquestra dirigida pel mestre LAMOTE
DE GRIGNON. Programa, MAX-BRUCH;
SAINT-SAENS; BEETHOVEN; MANEN.

Localitat a taquilla.

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - JUNY, 3

NITA-JO

Dimarts despedida de NITA-JO y 4 grans
debuts franco-espanyols.

Dijous. Grandis debut de l'estilo parisien-
ne SYLVA.

ALCÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Totes les tardes, a les tres: Gran troupe de
Varietés.

Totes les
nits, a les deu La 2ª Revue de l'Alcazar
(Grandis exit)

Edén Concert-Music-hall Parisien

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui dimars herms programa de pel-
lícules y

4 Colossals atraccions 4

LES MESTRES número de balls regionals.
Exit sens igual de la millor atracció que
actua en Barcelona LOS BUSTOS número
acrobatí musical, excentric, treball nou
y desconegut del públic Barcelonès. Ova-
cions continuas a

Dora la Gitana

Segueix l'entusiasme amb l'hermosa y dis-
tingida artista

PAQUITA ESCOBIBANO

Aviat sensacionals debuts.

Ideal Cine

Corts, 605 y 607, entre Passeig de Gracia
y Rambla de Catalunya.

DIA DE MODA

Preciosos estrenes: «Los lirios», «Las
aventuras de un pilluelo», «La venganza
del conde», y la de gran actualitat FES-
TIVAL EN EL TIBIDABO ORGANIZADO
POR EL CIRCULO ECUESTRE. Exitis
colossal de la gran pel·lícula de 500 metres
EL ORO QUE FASCINA Y MATA 6 EL
TREN DE LA MUERTE.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els
dies, Coberts desde pessetes 370. Els di-
vendres, bouillabaisse. Dissabtes, mena correat
y vegetarià.

Botlletí comercial

3 juny de 1912

Moviment de Borsa

La nostra contractació de valors segueix
la mateixa orientació optimista que venim
registrant ja fa molt temps.

A París tanca l'Exterior espanyol a 95'20;
els Nords a 476'00; els Alacants a 466'00; els
Andalusos a 317'00, y els Plates a 450.

BORSA DE MADRID

Interior comptat 85'20

— 11 de mes 85'25

— 12 de mes 85'25

Amortizable 5 per 100 101'20

— a per 100 101'20

Banc d'Espanya (accions) 453'50

Accions Tabacalera 299'50

Riu de la Plata 280'00

Sucreria preferents 280'00

— ordinaries 280'00

— obligacions 280'00

Francia 105'85

Lliures 26'73

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Londres, 90 dies vista 26'40

— xec 26'80

París, xec 61'15

Madrid y plases banca, a 8 d'v. 61'30

Efectes públics espanyols

Deute Inter. 11 de mes (juliol) 84'925

— 11 de mes 84'925

— 12 de mes 84'925

— comp. serie A 84'925

— B 84'925

— C 84'925

— D 84'925

— E 84'925

— F 84'925

— G 84'925

— H 84'925

— I 84'925

— J 84'925

— K 84'925

— L 84'925

— M 84'925

— N 84'925

— O 84'925

— P 84'925

— Q 84'925

— R 84'925

— S 84'925

— T 84'925

— U 84'925

— V 84'925

— W 84'925

— X 84'925

— Y 84'925

— Z 84'925

— AA 84'925

— AB 84'925

— AC 84'925

— AD 84'925

— AE 84'925

— AF 84'925

— AG 84'925

— AH 84'925

— AI 84'925

— AJ 84'925

— AK 84'925

— AL 84'925

— AM 84'925

— AN 84'925

— AO 84'925

— AP 84'925

— AQ 84'925

— AR 84'925

— AS 84'925

— AT 84'925

— AU 84'925

— AV 84'925

— AW 84'925

— AX 84'925

— AY 84'925

— AZ 84'925

PLASSA DE BARCELONA

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. Roca.

Elas 100 kilos, 80a consums

Andalús, nou de 91'50 a 103'00 pessetes

Tortosa de 120'00 a 135'00

Borges de 125'00 a 136'00

Baix Aragó de 130'00 a 145'00

Marcat en tendència a l'alta.

Estació del Bogatell: Existència 24 vagons

— Arribades 7

OLIS REFINATS

Encaixes de 6 bidons de 4 litres

Regia, extraverge 7'50 pessetes cada un

— superfi. 6'50

La Trompeta 5'50

COTONS

Preus corrents de cotons en ram, donats per la Junta

Sindical del Col·legi de Corredors Reals de Comerç

de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Procedencia Middling Fully good Good Mid-
dling

N-Orl.-Texas 155 a 187 189 a 182 177 a 179

Altres ports 178 a 180 175 a 177

Fully mid Middling Lowmid

N-Orl.-Texas 173 a 175 168 a 170 155 a 157

Altres ports 173 a 175 170 a 172 162 a 164

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa RUIZ GARRIGAT Y C^a, carrer

Princesa, 61.

Cafr (good average) Obre Tanca

Maig 82'50 82'75

Juliol 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

Setembre 82'75 83'00

Desembre 82'75 83'00

Maig 82'75 83'00

PLASSA DE BARCELONA

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. Roca.

Elas 100 kilos, 80a consums

Andalús, nou de 91'50 a 103'00 pessetes

Tortosa de 120'00 a 135'00

Borges de 125'00 a 136'00

Baix Aragó de 130'00 a 145'00

Marcat en tendència a l'alta.

Estació del Bogatell: Existència 24 vagons

— Arribades 7

OLIS REFINATS

Encaixes de 6 bidons de 4 litres

Regia, extraverge 7'50 pessetes cada un

— superfi. 6'50

La Trompeta 5'50